

vitéz Porpáczy Jenő csendőr alezredes

Szül.: Rábahídvég, Vas megye, 1894. május 31.

Apja: Porpáczy György

Anyja: kisgeszéni Szabó Anna

Felesége: dukai és szentgyörgyvölgyi Széll Anna, zalaegerszegi származású (meghalt 1977.06.12-én egy olaszországi kirándulás alkalmával, agyvérzésben. Saltzburgban temették el, férje hamvai mellé. A helybeli magyar közösség templomának lelkes orgonistája, és a csendőrügypok buzgó támogatója volt, még férje halála után is.)

Halála: Salzburg, Ausztria, 1971. 09. 10. Holttestét elhamvasztották.

Csendőrségi szolgálatát 1915-ben kezdte.

1926. nov. 1. százados

1937. nov. 1. őrnagy

1938. vitézzé avatják

1941. nov. 1. alezredes

Szolgálati helyei:

IV. csendőr osztály, Esztergom (segédtiszt)

III. csendőr osztály, Győr, 8. Esztergom szárny (szárnyparancsnok)

II. csendőr kerület Székesfehérvár, 2. nyomozó alosztály (parancsnok helyettes)

II. csendőr kerület Székesfehérvár, I. osztály Székesfehérvár (segédtiszt)

III. csendőr kerület, Szombathely III. osztály Kaposvár, 7. Szárny Tab (szárnyparancsnok)

VII. csendőr kerület Miskolc, Rimaszombat osztály (parancsnokhelyettes)

VII. csendőr kerület Miskolc, Balassagyarmat osztály (osztályparancsnok)

Maczky László csendőr százados bajtársához (aki az MKCsBK stuttgarti csoportja megszervezője és vezetője is volt) küldte az alábbi rövid önélet leírást és civil fényképét a Szent László Rendbe való felvételéhez, 1966-ban:

„1914-ben gimnáziumi érettségi után 1914. október 6-án bevonultam a volt m. kir. soproni 18. honvéd gyalogezredhez mint e. é. önkéntes. 1915. június 1.-vel mint t. hadapród a harctérre elvonultam. 24 havi harctéri szolgálat alatt a II. o. ezüst és I. o. ezüst vitézségi éremmel és a bronz katonai érdeméremmel a katonai érdemkereszt szalagján lettem

kitüntetve.

1918. november 1.-vel a m. kir. csendőrséghez próbaszolgálatra lettem felvéve, mint t. főhadnagy. Véglegesítem után mint főhadnagy, százados, őrnagy és végül mint alezredes különféle beosztásokban a m. kir. csendőrségnél szolgáltam. 1941. május 29-től az összeomlásig mint csendőr osztályparancsnok Balassagyarmaton szolgáltam.”

A *Bajtársi Levél* halála kapcsán a XXV. évfolyam, 1972. 1-6 számában közölte rövid életrajzát (32-33. oldal):

„vitész PORPÁCZY JENŐ alezredes 1971. szeptember 10-én 77 éves korában Salzburg, Ausztriában hasüreg operáció után váratlanul meghalt. Az első világháborúban az ellenség előtt tanúsított vitéz és bátor magatartásáért elnyerte a hadiszalagos-kardos Signum Laudist, a Nagyezüst és a Kisezüst Vitézségi Érmeket. A 20-as évek elején került a csendőrséghez. Utoljára Balassagyarmaton szolgált, mint osztályparancsnok. Az emigrációban Salzburgban telepedett le, élénken részt vett a magyar életben és a csendőr bajtársi életben. Lelkes tagja és anyagi támogatója volt a MKCSBK-nak, tagja az Intéző Bizottságnak. Igaz bajtársként élt, Salzburgban mindenki szerette és becsülte. Idős kora ellenére a templomban minisztrált, felesége orgonált a magyar miséken. Emigráns érdemei elismeréseként...Szent László lovagjává avatták. Temetésén Mihályfi plébános búcsúztatta. Ott voltak csendőr bajtársai is, köztük évfolyamtársa és személyes barátja: haralyi Fejér Károly alezredes, ki messziről utazott, hogy elbúcsúzhasson Bajtársától. Koporsóján nagy nemzeti színű szalagos koszorún búcsúztak csendőr bajtársai: „Utolsó üdvözlés – a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség.” Holttestét elhamvasztották. Halála súlyos veszteségünk! Gyászolja özvegye, sógornői, bajtársi és baráti köre Salzburgban, az Óhazában és a szabad világban.”

Kerkayné Maczky Emese gyűjtése